

Als supermercats podem trobar des d'un pot de mermelada fins a una granera. Però un dia, el protagonista d'aquest text troba al supermercat una cosa que no esperava. Una cosa sorprenent.

Què creus que serà?

Tal vegada es convertisca en un especialista en aquest tema.

Fantasmes supermoderns

Abans els fantasmes feien tremolar de por a tothom i fins s'havia arribat a dir que qui veia un fantasma perdia el somriure. No sé si era una exageració.

Però parlàvem de fantasmes. De fantasmes supermoderns i del que els pot agradar.

Tenim motius per suposar que viuen a prop de la gent. A les ciutats, als barris, als pobles, a les tendes de càmping... als patis de les escoles... (a les classes fa mal de dir).

Potser els caps de setmana van amunt i avall.

Potser, si fa bon temps, fan excursions i tot.

I com que veuen anuncis de tota mena, ja podeu comptar que cadascú va vestit com vol, segons el seu gust i la seua personalitat.

El que fa de mal endevinar és què dimonis arrossegueu hui en dia... Hi ha tantes coses ara al món que tenen un pes considerable!

Jo, personalment, de fantasmes només en conec sis i tots sis viuen al supermercat on vaig a comprar habitualment.

Potser no us ho creureu o pensareu que és mentida.

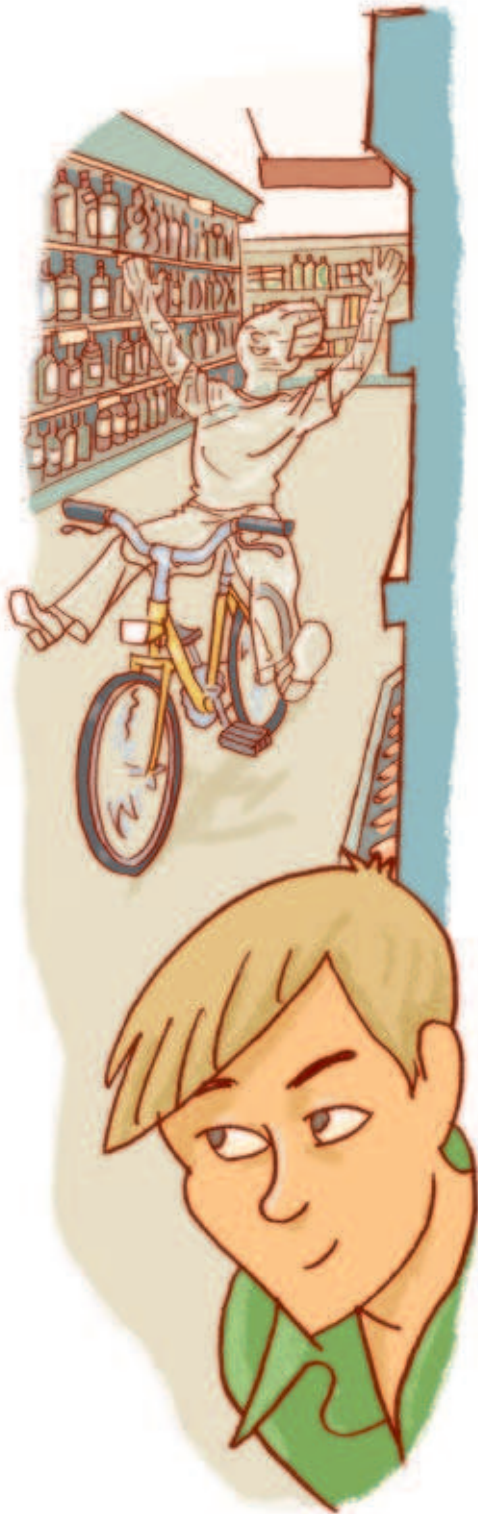
Però, ben **rumiat**, no és sorprenent: segurament es distrauen amb l'anada i vinguda de la clientela i es diverteixen jugant amb els carrets. De més verdes en maduren... I el que és jugar, no ho sé cert; utilitzen les bicicletes com a bicicletes, els electrodomèstics com a gossets obedients, les ampolles en general com a bitlles en particular, les **llaunes** de sardina o altres espècies com a comandaments a distància...

Prou que m'imagino que us esteu preguntant com ho sé jo tot això i d'on trac tanta informació fantasmagòrica. Us ho explique tot seguit: Jo, si es descuiden, nasc en un supermercat.

El meu pare i la meua mare hi van anar a fer les compres tres hores abans que jo arribara al món.

Al cap de dues setmanes hi van tornar tots satisfets portant-me en un carretonet fet un embolic de roba fina i olor de sabó neutre. Al cap d'un any ja hi anava caminant i vaig començar a demanar coses assenyalant amb el dit indicador. Dos anys, tres, quatre... Em passejaven dalt del carret de la compra i em deien "no toques".

Més tard, quan vaig saber escriure, vaig ser l'encarregat de fer la llista de les coses que ens feien falta.

Durant una temporada em vaig arribar a cansar d'anar al súper. Sobretot perquè comprenia que demanar coses inútils fan xiquet menut. A vegades badallava i tot, esperant que el pare i la mare digueren "ja estem".

Un dia de primavera, mentre els dos discutien que si comprar cireres o albercocs (per això sé que era primavera) se'm va acudir de pensar: si almenys hi haguera fantasmes al súper!

I tal dit tal fet; em gire i en veig un sobre una pila de carxofes.

Vaig estar tan content que no m'acabava de creure que allò anara de debò. Però la vegada següent en vaig descobrir un altre a la secció de la neteja, i així fins a sis diferents i cadascun amb la seua **fesomia**.

Ja podeu comprendre que la descoberta va fer que em mirara amb uns altres ulls el centre comercial. Vaig començar a anar-hi amb un altre ànim i, encara ara, del súper no m'interessen els productes, les ofertes o el que es diu pels altaveus. Només m'interessen els superfantasmes i me'n sé la vida i miracles.

Tant és així que ho tinc ben clar: quan vaja a la universitat o bé triaré la carrera d'especialista de supermercats o la d'especialista en fantasmes moderns.

MARIA DOLORS ALIBÉS

Superfantasmes en un supermercat. Editorial Bruño

1 Contesta les preguntes següents.

- On viuen els fantasmes supermoderns?
- On ha vist fantasmes el xiquet protagonista?
- Què els agrada fer als fantasmes en aquest lloc?

2 Ordena en el quadern les edats del xiquet i relaciona-les amb el que feia al supermercat.

☐ Dues setmanes.	• Comprar amb els seus pares.
☐ Quan sap escriure.	• Passejar amb un carretonet.
☐ Un any.	• Passejar dalt del carret.
☐ Tres hores abans de nàixer.	• Fer la llista de la compra.
☐ Dos, tres, quatre anys.	• Demanar coses amb el dit.

3 Conta quan i com va descobrir el xiquet el primer fantasma.

4 Observa les vinyetes i explica el canvi d'actitud del protagonista abans i després de conèixer els fantasmes.

Abans

Després

5 Què vol estudiar el protagonista quan siga gran? Què t'agradaria fer a tu? Explica-ho als teus companys.